

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 9520100032
Dátum vydania rozhodnutia: 10.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9520100032.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného D. B. a spol., pre prečin nepriamej korupcie spolupáchateľstvom podľa § 20, § 336 ods. 1 Trestného zákona a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 10. júna 2021 v Bratislave odvolania obžalovaných D. B., I. F. B. a U. P. D. G. podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. augusta 2020, č. k. BB-4T/6/2020-1733, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste ohľadom obžalovaného U. P. D. G..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

U. P. D. G., Q. XXXX/X, M. S., IČO: XXXXXXXXX,

u k l a d á :

Podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov peňažný trest vo výmere 5.000 (päťtisíc) eur.

Podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 20 ods. 1 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku, a to v časti týkajúcej sa obžalovanej právnickej osoby U. P. D. G. v Obchodnom vestníku v dvoch po sebe nasledujúcich číslach v lehote do troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných D. B. a I. F. B. sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. augusta 2020, č. k. BB-4T/6/2020-1733, boli obžalovaní D. B., I. F. B. a U. P. D.. G.. (v spoločnom konaní s obžalovaným U. B.) uznaní za vinných v bode 1 obžalovaní D. B., I. F. B. a U. B. zo spáchania prečinu nepriamej korupcie spolupáchateľstvom podľa § 20, § 336 ods. 1 Trestného zákona („Tr. zák.“) a v bode 2 obžalovaný U. P. D.. G.. zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 1 ods. 2, § 3, § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov („zákon č. 91/2016 Z. z.“) na skutkovom základe, že

1. U. B., ako obchodný zástupca spoločnosti U., P. D.. G., so sídlom Q. XXXX/X, XXX XX M. S. (ďalej len „U.“), po predchádzajúcej dohode s D. B., ako splnomocnencom spoločnosti U. a I. F. B., ako prokuristkou spoločnosti U., v priestoroch spoločnosti F. U., a. s., so sídlom A. Y. L. X, XXX XX M. S. (ďalej len „F. U.“), viediac o tom, že SC. schválila žiadosť spoločnosti F. U. o nenávratný finančný príspevok, dňa 19. apríla 2017 žiadal od I. T. Y., výkonnej riaditeľky a predsedníčky predstavenstva spoločnosti F. U. úplatok vo výške 19.812,60 Eur bez DPH (23.775,12 Eur s DPH) za to, že svojimi vplyvmi zabezpečili schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok, pričom tento úplatok požadovali vyplatiť prostredníctvom Zmluvy o spolupráci zo dňa 19. apríla 2017 s určenou odmenou vo výške 19.812,60 Eur bez DPH (23.775,12 Eur s DPH), predmetom ktorej zmluvy bol záväzok spoločnosti U. vyvíjať všetku nevyhnutnú odbornú činnosť v prospech spoločnosti F. U. pre schválenie projektu s názvom „I. F. U.“, následne po tom, čo P. rozhodnutím zo dňa 24. apríla 2017 č. XXXX/EŠIF/XXXX schválila žiadosť spoločnosti F. U. o nenávratný finančný príspevok v rámci operačného programu Výskum a inovácie, kód žiadosti M., kód výzvy G. s výškou nenávratného finančného príspevku maximálne 165.105 Eur, tento úplatok žiadal od I. T. Y. aj dňa 12. mája 2017, keď ho požadovali vyplatiť prostredníctvom antedatovaných zmlúv, a síce Zmluvy o spolupráci zo dňa 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 14.812,60 Eur bez DPH (17.775,12 Eur s DPH) a Zmluvy o dielo označenej ako č. /XXXX zo dňa 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 5.000 Eur bez DPH (6.000 Eur s DPH), celkovo vo výške 19.812,60 Eur bez DPH (23.775,12 Eur s DPH), predstierajúcich poskytnutie plnenia zo strany spoločnosti U. pre spoločnosť F. U.,

2. spoločnosť U., konajúca prostredníctvom obchodného zástupcu U. B., na základe predchádzajúcej dohody s D. B., ako splnomocnencom spoločnosti U. a I. F. B., ako prokuristkou spoločnosti U., v priestoroch spoločnosti F. U., a. s., so sídlom A. Y. L. X, XXX XX M. S., viediac o tom, že P. schválila žiadosť spoločnosti F. U. o nenávratný finančný príspevok, dňa 19. apríla 2017 žiadala od I. T. Y., výkonnej riaditeľky a predsedníčky predstavenstva spoločnosti F. U. úplatok vo výške 19.812,60 Eur bez DPH (23.775,12 Eur s DPH) za to, že svojím vplyvom zabezpečila schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok, pričom tento úplatok požadovala vyplatiť prostredníctvom Zmluvy o spolupráci zo dňa 19. apríla 2017 s určenou odmenou vo výške 19.812,60 Eur bez DPH (23.775,12 Eur s DPH), predmetom ktorej zmluvy bol záväzok spoločnosti U. vyvíjať všetku nevyhnutnú odbornú činnosť v prospech spoločnosti F. U. pre schválenie projektu s názvom „IM. F. U.“, následne po tom, čo P. rozhodnutím zo dňa 24. apríla 2017 č. XXXX/EŠIF/XXXX schválila žiadosť spoločnosti F. U. o nenávratný finančný príspevok v rámci operačného programu Výskum a inovácie, kód žiadosti M., kód výzvy G. s výškou nenávratného finančného príspevku maximálne 165.105 Eur, tento úplatok žiadala od I. T. Y. aj dňa 12. mája 2017, keď ho požadovala vyplatiť prostredníctvom antedatovaných zmlúv, a síce Zmluvy o spolupráci zo dňa 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 14.812,60 Eur bez DPH (17.775,12 Eur s DPH) a Zmluvy o dielo označenej ako č. /XXXX zo dňa 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 5.000 Eur bez DPH (6.000 Eur s DPH), celkovo vo výške 19.812,60 Eur bez DPH (23.775,12 Eur s DPH), predstierajúcich poskytnutie plnenia zo strany spoločnosti U. pre spoločnosť F. U.

Za to bol prvostupňovým súdom uložený

- obžalovanému D. B. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov, podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest dvetisíc eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody štyri mesiace,

- obžalovanej I.. F. B. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov, podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest dvetisíc eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody štyri mesiace,

- obžalovanému U. P.. D.. G.. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 1 ods. 2, § 3, § 10 písm. d) a § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. peňažný trest päťtisíc eur a podľa § 1 ods. 2, § 3, § 10 písm. i) a § 20 zákona č. 91/2016 Z. z. trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v časti ohľadom odsúdenej právnickej osoby v Obchodnom vestníku na dobu šesť mesiacov a v celoštátnom denníku zameranom na ekonomiku a podnikanie na dobu jeden mesiac.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) podali odvolania obžalovaní D. B., I.. F. B. a U. P.. D.. G.. (rozsudok prevzali - D. B. 9. októbra 2020, I.. F. B. 8. októbra 2020 a U. P.. D.. G.. 2. októbra 2020) proti výrokom o vine, treste a proti konaniu, ktoré predchádzalo rozsudku, prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľudovíta Štangloviča písomným podaním doručeným na prvostupňový súd 19. októbra 2020 (podaným na pošte 15. októbra 2020, č. I. 1766 - 1769), ktoré doplnili samotní obžalovaní písomným podaním z 20. mája 2021, doručeným na tunajší súd 21. mája 2021 (č. I. 1803 - 1834). Pre úplnosť treba uviesť, že odvolanie proti rozsudku podal aj obžalovaný U. B., ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2021 sp. zn. 5 To 3/2021 zamietnuté podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako podané oneskorene (predtým bola uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2021, sp. zn. 5 To 14/2020, podľa § 21 ods. 1 Tr. por. zo spoločného konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 To 14/2020 vylúčená na samostatné konanie vec obžalovaného U. B.).

Obžalovaní D. B., I.. F. B. a U. P.. D.. G.. v dôvodoch podaného odvolania navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o vine a treste týchto obžalovaných a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaných oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., alternatívne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vráti vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom v podstate namietli, že v konaní nebola preukázaná žiadna predchádzajúca dohoda medzi obžalovanými, ktorej cieľom malo byť žiadanie úplatku prostredníctvom akejkoľvek zmluvy, nebolo preukázané vykonávanie vplyvu zo strany obžalovaných na proces schvaľovania žiadosti o NFP, naopak bolo preukázané, že spoločnosť U. P.. D.. G.. („U.“) riadne vykonávala zákonné úkony pre spoločnosť F. U., J.. P. („F. U.“) a v prípade zmluvy o spolupráci išlo o regulárny a zákonný návrh zmluvy týkajúci sa vykonávania zákonnej činnosti a nebola riadne preukázaná vina obžalovaných a došlo k porušeniu práva na obhajobu obžalovaných z dôvodu prvostupňovým súdom zohľadnenia dôkazu, ktorý bol vykonaný nekontradiktórnym spôsobom a z dôvodu riadneho neodôvodnenia napadnutého rozsudku v niektorých kľúčových otázkach.

Obžalovaní v odvolaní uviedli, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom, vec nesprávne právne posúdil a v konaní došlo k podstatným chybám, ktoré mali za následok porušenie práv obžalovaných, čo spôsobuje nesprávnosť výrokov o vine a treste. Obžalovaní poukázali, že komunikácia medzi spoločnosťami U. a F. U. súvisiaca s návrhom zmluvy o spolupráci prebiehala prostredníctvom osôb U. B. a I.. T. Y. a obžalovaní D. B. a I.. F. B. sa osobne v procese dohadovania podmienok spolupráce medzi týmito spoločnosťami neangažovali. Ako samotná I.. F. B. v rámci svojej výpovede uviedla, zmluvy o spolupráci vypracovávala len na základe informácií a podkladov od U. B., teda sama nedohadovala podmienky tejto spolupráce ani v tejto veci nerokovala so zástupcami spoločnosti F. U. a k rokovaniu ohľadom zmluvy o spolupráci dochádzalo takmer výlučne medzi U. B. a zástupcami spoločnosti F. U. a obžalovaná I.. B. sa ani raz týchto rokovaní nezúčastnila a ich priebeh neovplyvňovala a tiež obžalovaný D. B. neparticipoval na dohadovaní podmienok spolupráce medzi týmito spoločnosťami. Pokiaľ súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že obžalovaný D. B. mal mať vedomosť o zmluvách medzi spoločnosťami, ich účele a predmete, táto samotná skutočnosť neznamená, že boli tieto zmluvy predložené po predchádzajúcej dohode tohto obžalovaného s ostatnými obžalovanými, ako to súd konštatuje v rozsudku, keďže zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že

by sa obžalovaný D. B. zúčastnil akejkolvek predchádzajúcej dohody ohľadom týchto zmlúv. Súd v tomto smere neuvádza, kedy túto vedomosť nadobudol, mohlo tomu byť po predložení zmluvy o spolupráci, v konaní tento moment nebol preukázaný, teda súd svoje rozhodnutie v tomto smere riadne neodôvodnil a pokiaľ obžalovaný D. B. rokoval s I.. T. Y. v súvislosti s inou zmluvou týkajúcou sa verejného obstarávania, to žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by bol účastníkom akejkolvek dohody týkajúcej sa zmluvy o spolupráci. Z uvedeného vyplýva, že podmienky spolupráce boli dohadované len zo strany U. B., pričom žiaden vykonaný dôkaz nepreukazuje, že tento obžalovaný konal po predchádzajúcej dohode s obžalovanými B. a I.. B..

V konaní bolo preukázané, že po 30. septembri 2016, teda po podpise a odoslaní žiadosti o NFP vykonávala spoločnosť U. pre F. U. aj naďalej činnosť v súvislosti s touto žiadosťou o NFP, čo na hlavnom pojednávaní priznala svedkyňa I.. Y., pričom táto skutočnosť bola preukázaná aj konkrétne e-mailmi z 18. októbra 2016, 23. februára 2017 a 28. apríla 2017, pričom ďalšiu činnosť spoločnosť U. nebola povinná vykonávať, keďže predmet o dielo č. X/XXXX a X/XXXX sa týkal len vypracovania žiadosti o NFP, teda odovzdaním vypracovanej žiadosti o NFP došlo k naplneniu predmetu týchto zmlúv o dielo, pričom aj z vyjadrenia I.. Y.L. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že zo strany spoločnosti F. U. neboli namietané žiadne vady diela na základe týchto zmlúv. Spoločnosť U. teda nemala na základe týchto zmlúv o dielo žiadnu povinnosť dopĺňať žiadosť o NFP ani vykonávať žiadnu konzultačnú ani inú činnosť v súvislosti s touto žiadosťou a to, že vykonávala aj ďalšie úkony v spojitosti s podanou žiadosťou o NFP preukazuje, že existovala obžalovaným B. uvádzaná dohoda medzi ním a I.. Y. na ďalšej spolupráci medzi spoločnosťami U. a F. U. po podaní žiadosti o NFP. Zo strany U. teda reálne bola vykonávaná odborná činnosť za účelom schválenia žiadosti o NFP, a to v zmysle uvádzaných e-mailov doplnenia, úpravy a iné konzultácie týkajúce sa žiadosti o NFP, ktoré nebola spoločnosť U. v zmysle uzavretých zmlúv o dielo povinná vykonávať, reálne teda spoločnosť U. napĺňala predmet zmluvy o spolupráci, keďže vykonávala nevyhnutnú odbornú činnosť v prospech schválenia projektu spočívajúcu vo vykonávaní konzultácií so spoločnosťou F. U., v doplnení a úpravách žiadosti o NFP. Z vykonaného dokazovania teda evidentne vyplýva, že pri návrhu zmluvy o spolupráci z hľadiska jej predmetu nešlo o žiadnu predstieranú činnosť spoločnosti U., išlo o činnosť spočívajúcu vo vykonávaní úprav a konzultácií pre spoločnosť F. U., čo je činnosť, ktorá je v súlade s právnym poriadkom. Samotné schválenie žiadosti o NFP neznamená ukončenie procesu schvaľovania projektu ako takého (čoho sa týkal predmet zmluvy o spolupráci), keďže následne je potrebné vykonávať ďalšie činnosti smerujúce k uzavretiu zmluvy medzi žiadateľom a poskytovateľom NFP. Skutočnosť, že samotné schválenie žiadosti o NFP neznamená schválenie projektu ako celku, nasvedčuje aj znenie návrhu zmluvy o spolupráci, ktorý v zmysle čl. IV upravuje splatnosť prvej časti odmeny do 2 dní po doručení rozhodnutia o schválení NFP a druhej časti odmeny až po podpise zmluvy o poskytnutí NFP, teda aj tento samotný návrh počítal s vykonávaním činnosti minimálne po podpise zmluvy o poskytnutí NFP, keďže v prípade nepodpísania tejto zmluvy o poskytnutí NFP by spoločnosti U. nepatriala druhá časť odmeny. Bolo poukázané na e-mail z 28. apríla 2017 zo P. ohľadom projektu, ktorý sa týkal žiadosti o zaslanie údajov pre ďalší postup o schválení žiadosti o NFP, ktorý I.. Y. preposlala pracovníčke spoločnosti U.. Nakoľko danú žiadosť Ing. Y. preposlala spoločnosti U., evidentne naďalej mala záujem o spoluprácu aj po schválení žiadosti o NFP, pričom evidentne predmet tohto emailu (poskytnutie údajov pre ďalší postup po schválení žiadosti o NFP) nemal súvis s pôvodnými zmluvami o dielo a čo bolo práve predmetom zmluvy o spolupráci. Zo správania I.. Y. teda jednoznačne vyplýva, že medzi týmito spoločnosťami bol konsenzus na ďalšej spolupráci spočívajúcej vo vykonávaní odborných úkonov spoločnosti U. pre spoločnosť F. U., na základe čoho spoločnosť U. predložila návrh zmluvy o spolupráci s návrhom odmeny, ktorý zohľadňoval aj už vykonanú činnosť (úpravy žiadosti o NFP a konzultácie), avšak predstavitelia spoločnosti F. U. si pravdepodobne túto ďalšiu spoluprácu predstavovali vo forme ďalšieho bezodplatného vykonávania úkonov zo strany spoločnosti U., z čoho vznikol spor. Uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedkyne Y., ktorá v rámci výsluchu 9. novembra 2017 priznala, že jej B. uvádzal, že po schválení žiadosti bude ešte potrebné predložiť podklady k uzavretiu zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, čo je náročný proces a budú pri ňom potrebovať odbornú pomoc. Spoločnosť F. U. mala možnosť v rámci svojej zmluvnej autonómie takýto návrh odmietnuť, k čomu reálne aj došlo, avšak žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by mala zmluva o spolupráci slúžiť ako zastretie akéhokolvek úplatku, naopak bolo preukázané, že išlo o reálnu a

zákonnú činnosť spoločnosti U. v prospech spoločnosti F. U.. Z hľadiska primeranosti odplaty alebo spôsobu jej určenia je táto plne v rukách zmluvných strán na základe zmluvnej autonómie, bolo teda čisto na uvážení strán, akým spôsobom si určia odmenu a v akej výške. To, že navrhnutá odmena mala predstavovať 12% zo žiadaného nenávratného finančného príspevku, žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by došlo k schváleniu žiadosti o NFP na základe nelegálnej činnosti.

Z hľadiska času predloženia návrhu zmluvy o spolupráci bolo poukázané na výsluch obžalovaného U. B. z 23. augusta 2017, ktorý sám priznal, že došlo z jeho strany ku komunikačnej chybe, že mal daný návrh predložiť skôr a že zavádzal spoločnosť U. ohľadom toho, že vykonané úkony budú uhradené. Pracovníci spoločnosti U. teda vykonávali poradenskú činnosť v prospech spoločnosti F. U. na základe informácii od B. o dohode o spolupráci medzi týmito spoločnosťami a k neskorému predloženiu návrhu zmluvy o spolupráci teda došlo z dôvodu chyby na strane B.. Ak súd poukazoval na vyjadrenie, že by v prípade neuhradenia predmetných zmlúv musel časť finančných prostriedkov uhradiť z vlastných zdrojov práve B., je v tomto ohľade logické, že vykonávanie úkonov pracovníkmi spoločnosti U. pre F. U. ako boli konzultácie či úprava žiadosti o NFP znamenajú výdavky pre túto spoločnosť minimálne v podobe platu týchto zamestnancov. Ak teda B. zavádzal spoločnosť U. ohľadom úhrady týchto úkonov, nie je prekvapivé, že by prípadne znášal sankcie za takéto svoje zlyhanie a žiadnym spôsobom z toho však nevyplýva, že by mala táto skutočnosť spojitosť s akýmkoľvek úplatkom.

Obžalovaní poukázali ohľadom v rozsudku uvádzaného konania obžalovaných B. a I.. B. po predložení návrhu zmluvy o spolupráci, ktoré malo spočívať v sťažovaní prístupu k procesu verejného obstarávania odopieraním poskytnutia informácií, resp. ich poskytovaní nie bezodkladne, resp. v obmedzenom rozsahu, ktorým mali chcieť donútiť spoločnosť F. U. k podpisu zmlúv a najmä k vyplateniu finančných prostriedkov ako odmeny z týchto zmlúv a tým získať žiadaný úplatok, že títo obžalovaní alebo U. nemali zmluvnú či zákonnú povinnosť poskytovať spoločnosti F. U. akékoľvek informácie ohľadom procesu verejného obstarávania a kvôli narušeniu obchodných vzťahov nemali obžalovaní dôvod robiť pre spoločnosť F. U. akúkoľvek nadprácu, na ktorú neboli zo zmluvy či zákona povinní, čo však nemôže byť uvádzané na ich ťarchu a z tohto pohľadu je uvádzaný poukaz súdu nerelevantný a arbitrárny.

Pokiaľ súd v napadnutom rozsudku uvádzal ohľadom trestného činu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., že zo strany obžalovaných došlo k uskutočňovaniu vplyvu na bližšie nestotožnené osoby, ktoré sa mali podieľať na procese rozhodovania o schválení žiadosti spoločnosti F. U. o NFP a za uskutočnenie tohto vplyvu si vyžiadali úplatok celkovo vo výške 23.775,12 eur a že išlo o žiadanie úplatku za to, že svojim vplyvom pôsobili na výkon zodpovednej osoby pri schvaľovaní žiadosti o NFP, tak takýto záver vyslovuje súd napriek tomu, že nemá exaktne preukázané, na ktorú konkrétnu osobu obžalovaní pôsobili. Súd neuvádza, ktoré konkrétne dôkazy preukazujú to, že skutočne došlo k takému pôsobeniu, keďže v rámci vykonaného dokazovania nebol predložený ani vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval akýkoľvek vplyv obžalovaných na akúkoľvek osobu, v ktorej kompetencii bolo rozhodovanie o schvaľovaní žiadosti o NFP. V konaní nebolo preukázané, že by predložená žiadosť o NFP nespĺňala podmienky pre poskytnutie tohto príspevku, teda, že by na jej schválenie bolo potrebné vykonávať vplyv na osoby o nej rozhodujúce, nebolo preukázané, že by ktorýkoľvek z obžalovaných, čo i len prišiel do kontaktu s osobou majúcou vplyv na rozhodovanie o žiadosti o NFP a nie to ešte, že by vykonával akýkoľvek vplyv na takú osobu. Súd v tejto ťažiskovej otázke rozsudok riadne neodôvodnil. Ak mal súd za to, že bol vykonávaný vplyv za účelom schválenia žiadosti o NFP a zároveň konštatoval, že nebolo zistené, na ktorú konkrétnu osobu, súd v rozsudku nedáva odpoveď, na základe čoho má za to, že skutočne k tomuto vplyvu dochádzalo. Z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty trestného činu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. bolo v konaní potrebné preukázať výkon vplyvu na osoby rozhodujúce o NFP alebo aspoň úmysel vykonať taký vplyv, ani jedna z týchto skutočností preukázaná nebola. Z tohto hľadiska nemožno hovoriť o naplnení skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Ak by aj súd mal za to, že B. žiadal vyplatenie odmeny za predstierané poskytnutie plnenia (s čím však vzhľadom na vyššie uvedené nemožno súhlasiť), pre absenciu preukázania vplyvu alebo úmyslu vykonávať vplyv na osoby rozhodujúce o žiadosti o NFP by dané konanie nenaplnilo skutkovú podstatu trestného činu nepriamej korupcie.

Súd v rámci rozsudku tvrdil, že v apríli 2017 mal B. osobne navštíviť I.. Y.L., ktorej mal predložiť návrh zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 a zároveň jej mal oznámiť, že finančné prostriedky uvedené v návrhu zmluvy, ako odmena už boli použité na to, aby bol projekt schválený a zdôraznil, že k schváleniu projektu došlo aj preto, že boli využité jeho kontakty a kontakty spoločnosti U.. Stretnutie týchto osôb nebolo zaznamenané žiadnym z obrazovo-zvukových záznamov, vo svojej výpovedi ho uvádzala len svedkyňa I.. Y.. Ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 15. augusta 2020 pri výsluchu tejto svedkyne súd okrem iného konštatoval, že vypovedala zhodne ako vo svojom výsluchu z 28. júna 2017. Tu je potrebné poukázať na to, že k vzneseniu obvinenia došlo 23. augusta 2017, teda uvedený výsluch bol vykonaný pred vznesením obvinenia, pričom následne bol vykonaný výsluch tejto svedkyne kontradiktórnym spôsobom 9. novembra 2017, na základe čoho je potrebné konštatovať, že na výsluch tejto svedkyne z 28. júna 2017 sa nemohlo pri rozhodovaní v súdnom konaní prihliadať, nakoľko tento nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom, teda prihliadať možno len na skutočnosti, uvedené v rámci výsluchu 9. novembra 2017 a výsluchu vykonaného na hlavnom pojednávaní 15. augusta 2020, pričom v rámci týchto výpovedí svedkyňa žiadne z citovaných tvrdení neuvádzala. Prihliadaním na obsah výpovede svedkyne I.. Y. z 28. júna 2017 pri rozhodovaní o vine súd porušil zásadu kontradiktórnosti a právo obžalovaných na obhajobu, keďže táto výpoveď bola vykonaná v štádiu konania, kedy sa obžalovaní tohto výsluchu nemohli zúčastniť a nemohli uplatňovať svoje obhajobné práva, nemohla teda slúžiť ako podklad pre rozhodnutie o vine, toľak ak bol výsluch tejto svedkyne následne vykonaný riadnym kontradiktórnym spôsobom. Z vykonaného dokazovania teda len vyplýva, že 19. apríla 2017 mal B. predložiť I.. Y. návrh zmluvy o spolupráci, pričom v súvislosti s predmetom tejto zmluvy jej mal uviesť, že ide o know-how, žiaden dôkaz nepreukazuje, že by B. pri tomto stretnutí mal uvádzať, že odmena uvedená v zmluve o spolupráci mala byť už použitá na schválenie projektu ani že boli využité kontakty spoločnosti U. na schválenie žiadosti o NFP. Čo sa týka vyjadrení B. vo všeobecnosti, jeho vyjadrenia nevyplývali zo žiadnej predchádzajúcej dohody medzi obžalovanými, tieto uvádzal z vlastnej iniciatívy, žiaden dôkaz nepreukazuje, že by tieto vyjadrenia akokoľvek pramenili z akejkolvek dohody s ostatnými obžalovanými, pričom sám v rámci jeho výsluchu 23. augusta 2017 priznal, že z jeho strany došlo v komunikačnom procese s I.. Y. a S. k chybám a mal zvoliť iný postup obchodných rokovaní, aby to nevyznelo tak, že žiada nad rámec finančnú odmenu. Aj I.. B. v rámci svojho výsluchu uviedla, že B. zabezpečuje stretnutia s obchodnými partnermi, kde dohaduje podmienky ďalšej spolupráce a úkony, ktoré majú byť vykonané, pričom ona postupovala pri vypracovaní návrhov zmlúv len na základe jeho tvrdení. Ostatní obžalovaní nemôžu niesť zodpovednosť za vyjadrenia B. ani za prípadnú neschopnosť tohto obžalovaného riadne vysvetliť predmet a účel zmluvy o spolupráci svedkom Y. a S.. Napriek tomu je potrebné uviesť, že aj keď mal súd za to, že B. týmto svedkom nevedel detailne vysvetliť účel zmluvy o spolupráci, obžalovaný opakovane vyvrátil, že by malo ísť o úplatok, čo bolo potvrdené aj svedkom S. na hlavnom pojednávaní 25. augusta 2020, keď uviedol, že B. od neho nežiadal úplatok. Skutočnosť, že B. konal z vlastnej iniciatívy a na vlastnú päsť preukazuje aj jeho následné vyjadrenie v rámci výsluchu 23. augusta 2017, keď uviedol, že zavádzal spoločnosť U. ohľadom zaplatenia vykonaných úkonov.

Ohľadom skutkových viet obžalovaní namietali, že tieto sú rozšírené o konanie, ktoré nebolo predmetom uznesení o vznesení obvinenia z 22. augusta 2017 (B. a I.. B.) a 23. augusta 2017 (U.), ktorými bolo obžalovaným vznesené obvinenie pre skutky, ktoré sa mali stať 19. apríla 2017, kedy mal B. po predchádzajúcej dohode s ostatnými obžalovanými žiadať od I.. Y. úplatok, ktorý mali obžalovaní požadovať vyplatiť na základe antedatovaných zmlúv a v obžalobe a rozsudku sú skutky vymedzené značne širšie, keďže zahŕňajú aj konanie z 12. mája 2017, kedy mali obžalovaní prostredníctvom B. opäť žiadať o úplatok, a to prostredníctvom antedatovaných zmlúv, a síce zmluvy o spolupráci a zmluvy o dielo, čo nie je totožným konaním ako konanie, ktoré bolo predmetom uznesení o vznesení obvinenia, pričom v konaní nedošlo k žiadnemu rozšíreniu obvinenia s použitím inštitútov podľa § 206 Tr. por. a pokiaľ súd rozhodoval o takýchto rozšírených skutkoch, postupoval v rozpore s Trestným poriadkom a jeho rozhodnutie je nezákonné.

V doplnení odvolania z 20. mája 2021 obžalovaní D.Q. B., I.. F. B. a U. v úvode rozviedli niektoré všeobecné skutočnosti konania o žiadosti o NFP s tým, že konanie prebieha v troch fázach - v prvej je podstatou vypracovanie projektu v rámci zodpovedajúcej výzvy na predkladanie žiadostí o poskytnutie NFP a zaslanie žiadateľom podpísaného projektu v zmysle požiadaviek výzvy vyhlásenej riadiacim a sprostredkovateľským orgánom, v druhej pri kladnom zakončení predchádzajúcej fázy (priznaní nároku na NFP) uzavretie zmluvy o poskytnutí NFP, čo predpokladá vypracovanie a poskytnutie podkladov pre zmluvu a v tretej ide o implementáciu zmluvy a kontrolu podmienok jej dodržiavania. Pritom s firmou F. U. uzavreli zmluvy len na prvú fázu celého procesu. Každá fáza sa riadi podmienkami, ktoré sú čiastočne uvedené priamo v príslušnej zmluve a čiastočne vo všeobecných podmienkach, ktoré sa vzťahujú na všetky zmluvy daného typu. Okrem toho sa v konaní vyskytuje značné množstvo skutočností tzv. know-how, ktoré ani nie je možné uvádzať do zmlúv a hospodárska prax to ani nevyžaduje. Bez znalosti know-how však takmer nie je možný úspech v celom konaní a získavajú sa praxou, realizáciou, vypracovaním viacerých projektov v rámci výziev rôzneho zamerania vyhlásených rôznymi riadiacimi a sprostredkovateľskými orgánmi. Zmluva o spolupráci mala byť uzavretá písomne, nakoniec k nej nedošlo pre rozpory so spoločnosťou F. U.. Vzhľadom k tomu, že bolo po podaní projektu plánované aj uzavretie zmluvy o spolupráci, istý čas aj vykonávali činnosti a úkony, ktoré mali byť predmetom zmluvy o spolupráci (napr.: žiadosť o zmenu, doplnenie a spracovanie na základe výzvy na doplnenie žiadosti o NFP, spracované doplnenie s požiadavkou v rámci zaslaného listu zo P. v zmysle požiadavky od F. U.). Zo zmluvy o dielo vyplýva, že povinnosťou obžalovaných bolo vypracovanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok, opisu projektu a vyšpecifikovaných príloh k žiadosti o NFP a jedenkrát vypracovať projekt. Nakoniec museli trikrát vypracovať projekt, pretože Slovenská inovačná a energetická agentúra („SIEA“) zrušila Výzvu na predkladanie žiadostí o poskytnutie NFP a opäť vyhlásila Výzvu na predkladanie žiadostí o NFP, druhý raz pretože spoločnosť F. U. požadoval zmeny z vlastnej vôle v rámci spracovávaného projektu a tretí raz riadne, pričom rozširovanie a dopĺňanie hospodárskych zmlúv je v hospodárskej praxi bežné a časté a vykonáva sa doplnkami hospodárskych zmlúv, niekedy novým vypísaním hospodárskej zmluvy a tiež sa rieši iba fakturáciou, pretože doplnok hospodárskej zmluvy príslušní pracovníci zmluvných partnerov pri vzájomnej dôvere riešili ústne. V danom prípade bol dôvod na novú odmenu z dôvodu trojnásobného vypracovania projektu, príslušného širšieho uplatnenia know-how a zvýšených nákladov v ich spoločnosti.

Obžalovaní D.Q. B. a I.. F. B. ani ktokoľvek zo spoločnosti U. neprišli do osobného styku s pracovníkmi zadávateľa NFP a nie je im známe, že by U. B. prišiel do osobného styku s pracovníkmi zadávateľa NFP. Mohol prísť do telefonického alebo mailového styku, pretože taký bol niekedy nevyhnutný. Prísľub alebo poskytnutie úplatku v danom prípade ani technicky nebolo možné. Nebolo možné ani nahliadať do spisu v sídle zadávateľa, riadiaceho a sprostredkovateľského orgánu. Dokonca aj s pani Y. prichádzal do styku za ich spoločnosť U. azda s jednou výnimkou výlučne U. B.. U. B. vybavoval jednotlivé prípady relatívne samostatne. D. B. a I.. F. B.Á. museli poznať podstatu jednotlivých obchodných prípadov a aj stav ich vybavovania, ale napr. konkrétnu komunikáciu U. B. nesledovali ani nemuseli sledovať. Ak U. B. povedal pani Y., že inak bude musieť on zaplatiť zvýšené náklady, bola to vec jeho taktiky vybavovania, za ktorú nenesú žiadnu zodpovednosť. Nehovoriac o tom, že zvýšené náklady spoločnosti U. naozaj vznikli. U. B. nemusel vedieť povedať pani Y., o aké náklady sa jedná, aké treba zaplatiť, resp. už boli vynaložené spoločnosťou U.. U. B. si využité jeho kontakty a kontakty spoločnosti U. k schváleniu projektu vymyslel, bola to jeho taktika, ani vtedy by to však nebol trestný čin podľa § 336 Tr. zák. Telefonický hovor odpočúvaný medzi D. B. a U. B. z 18. mája 2017 sa uskutočnil po 19. apríli 2017, kedy U. B. predložil pani Y. návrh zmluvy o spolupráci s celkovou odmenou 19.812,60 eur + DPH. Zmluvu o spolupráci spoločnosť F. U. nepodpísala a už boli rozhodnutí v spolupráci so spoločnosťou F. U. nepokračovať. Odpoveď D. B. bola vtedy už logická, odhliadnuc od štýlu. Ani zadokumentované stretnutie D.. B. zo 14. júna 2017 nedokazuje nič, čo by sa mohlo týkať § 336 Tr. zák. Dôkazy proti I.. B. nie sú žiadne okrem skutočnosti, že bola v postavení prokuristky spoločnosti U.. Návrhy zmlúv, ktoré podpísala, boli oprávnené s ohľadom na prejavovaný záujem zo strany F. U. o ďalšiu spoluprácu v rámci predkladaného projektu.

Prvostupňový súd neuviedol žiadne dôkazy na tvrdenie, že urobili kroky, aby F. U. nakoniec NFP nedostal a žiadne kroky ani neurobili. Firmy, ktoré sa uchádzajú o NFP, predkladajú projekty a projekty

sa podľa stanovených kritérií, ktoré sa nedajú obísť, bodujú. Projekt spoločnosti F. U. dostal vysoký počet bodov a z hľadiska objektívneho bodovania musel dostať prísľub NFP, ktorý dostal oprávnene, nie na základe korupcie. Potom však zadávateľ NFP zistil, že F. U. mal proti sebe exekúciu, ktorú zamlčal. Táto skutočnosť porušovala vopred stanovené pravidlá a o exekučných konaniach z rokov 2010, 2014 a 2015 oni nevedeli a to viedlo k zrušeniu a mimoriadnemu ukončeniu zo strany SIEA. V rozsudku sa uvádza, akoby bod 7.4 žiadosti o NFP z 30. septembra 2016 zaväzoval U. pokračovať v konaní ako finančný manažér projektu, čo z nej nevyplýva a po odmietnutí spoločnosťou F. U. ich návrhu zmlúv z 19. apríla 2017 nemali záujem pokračovať v spolupráci s touto spoločnosťou, čo jej nebránilo dohodnúť sa s inou spoločnosťou.

Ďalej obžalovaní zopakovali, že skutok uvedený v rozsudku, nie je totožný so skutkom podľa vzneseného obvinenia s tým, že skutok nezodpovedá ani požiadavkám § 235 písm. c) Tr. por., podľa ktorého skutok podľa obžaloby má byť označený tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom. V opise skutku podľa rozsudku sa uvádza, že predložili návrhy zmlúv predstierajúcich poskytnutie plnenia zo strany spoločnosti U. pre spoločnosť F. U., pričom namietli, že také plnenie naozaj poskytnú, inak by ho zadávateľ NFP ani neprijal. Ďalej opäť uviedli, že v rozsudku sa neuvádza, komu mali poskytnúť úplatok a F. U. dostal prísľub NFP oprávnene a k tomu prispeli aj oni ich odbornou činnosťou a zrušenie prísľubu si zavinil sám F. U.. Priložili zmluvu o poskytnutí NFP spoločnosti F. U., článok 9 Ukončenie zmluvy, kde sú na uvádzané dôvody ukončenia zmluvy týkajúce sa spoločnosti F. U. v bodoch iii) a v) a to v priamej nadväznej súvislosti na podpísanie priloženého čestného vyhlásenia v bode 15 podanej žiadosti o NFP, kde pani Y. čestne vyhlásila, že voči žiadateľovi nie je vedený výkon rozhodnutia. Podľa obžalovaných prvostupňový súd uznal vinu len na základe nepriamych dôkazov, pričom nepriame dôkazy musia vytvárať okolo obžalovaných kruh, ktorý nikde nemožno preraziť iným výkladom. V danej veci existujú viaceré možnosti výkladu dôkazov, ktoré umožňujú iný výklad než ich vinu. Jeden možný výklad spočíva v tom, že súhrn oprávnených nákladov spoločnosti U. vyžadoval ako úhradu sumu uvedenú v návrhu zmluvy z 19. apríla 2017, pričom dohodnutú činnosť museli trikrát realizovať. Samotné uvedenie do návrhu zmluvy akejkoľvek sumy nie je trestný čin, je slobodné trhové hospodárstvo a ceny nie sú viazané. Navrhli cenu za poskytnutie spolupráce a odborného poradenstva a F. U. ju neprijal, mal možnosť uzavrieť zmluvu s inou firmou a s týmto sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) na rozhodnutie o podaných odvolaniach 19. novembra 2020 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa daného rozvrhu práce Najvyššieho súdu rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 10. júna 2021, sa vykonalo v neprítomnosti konateľa obžalovanej spoločnosti U. P. D. G., D. B. st., ktorý o to výslovne požiadal písomným podaním z 2. júna 2021. Obžalovaný D. B. na verejnom zasadnutí súhlasil so skrátením lehoty piatich pracovných dní na prípravu (upovedomenie o termíne verejného zasadnutia prevzal 4. júna 2021).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo doplnené dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to listín, ktoré boli predložené obžalovanými v rámci doplnenia odvolania - výňatok zo zmluvy o poskytnutí NFP - čl. 9 ods. 4 písm. b) body iii), v) (upravujú prípady podstatného porušenia zmluvy o poskytnutí NFP zo strany prijímateľa vrátane porušenia podmienok poskytnutia príspevku, ktoré sú uvedené vo Výzve a ktorých splnenie bolo podmienkou pre schválenie žiadosti o NFP - bod iii/, resp. poskytnutie nepravdivých alebo zavádzajúcich informácií poskytovateľovi v súvislosti so zmluvou o poskytnutí NFP počas účinnosti zmluvy o poskytnutí NFP, ako aj v čase od podania žiadosti o NFP poskytovateľovi, ktorých spoločným základom je skutočnosť, že prijímateľ nekonal dobromyseľne alebo v súvislosti s týmito informáciami prijímateľ vykonal úkon v súvislosti s projektom, ktorý by v súlade so zmluvou o poskytnutí NFP pri poskytnutí pravdivých údajov nebol oprávnený vykonať alebo by ho musel vykonať inak, alebo na základe takto poskytnutých informácií poskytovateľ vykonal úkon v súvislosti s projektom, ktorý by inak nevykonal; takýmto konaním je aj uvedenie nepravdivých a zavádzajúcich informácií pre účely určenia výšky NFP pri projektoch vytvárajúcich príjem - bod v/) a

žiadosti o poskytnutie NFP bodu 15 - čestné vyhlásenie žiadateľa (okrem iného žiadateľ čestne vyhlasuje, že voči nemu nie je vedený výkon rozhodnutia), výpisu z Obchodného registra U. s. r. o. z 11. mája 2021 (bez zmeny), odpisov registra trestov obžalovanej I. F. B. z 11. mája 2021 (bez zmeny - jedno odsúdenie z roku 2012, pričom sa hľadá, akoby nebola odsúdená) a obžalovaného D. B. z 11. mája 2021 (bez záznamu) a odpisu registra trestov obžalovaného U. P. D. G. zo 7. júna 2021 (bez záznamu).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obhajca obžalovaných v konečnom návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava argumentácie v písomne podanom odvolaní a jeho doplnení a nad jej rámec chce doplniť, že výrok o treste, ktorý bol uložený právnickej osobe v podobe zverejnenia rozsudku v celoštátnom denníku zameranom na ekonomiku, je nezákonný, nakoľko zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb takýto druh trestu nepozná. S poukazom na uvedené skutočnosti zotrval na podanom návrhu tak, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k jeho klientom a sám vo veci rozhodol tak, že ich podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre dotknuté skutky oslobodí.

Obžalovaní I. F. B. a D. B. v konečných návrhoch zhodne uviedli, že sa stotožňujú s vyjadrením svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 317 ods. 3 Tr. por. ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona .

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo , odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase skutku kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328, 329 alebo 330, alebo za to, že tak už urobil, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Najvyšší súd ako odvolací súd proti rozsudku vydaným Špecializovaným trestným súdom (§ 315 Tr. por.) na základe podaných odvolaní prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil. Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaniami podanými proti všetkým jeho výrokom týkajúcich sa obžalovaných, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ohľadom týchto obžalovaných v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného U. P. D. G. je dôvodné čiastočne (z pohľadu namietania výroku o treste ohľadom uloženia trestu zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v celoštátnom denníku zameranom na ekonomiku a podnikanie) a odvolania obžalovaných D. B. a I. F. B. sú nedôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžaloba bola na prvostupňový súd podaná 7. februára 2020 a táto bola spolu s výzvou na vykonanie dôkazov doručovaná obžalovaným a ich obhajcom, ktorí boli spolu s prokurátorom riadne predvolaní, resp. upovedomení o termínoch hlavného pojednávania. Dokazovanie bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo v termínoch

- 14. júla 2020 - po prednesení obžaloby prokurátorom, obžalovaní k obžalobe vyhlásili, že sú nevinní a následne boli vypočutí (obžalovaní odmietli vypovedať a boli prečítané ich výpovede z prípravného konania) a boli prečítané zápisnica o výsluchu svedkyne J. U. z prípravného konania, listinné dôkazy a prepisy zvukových záznamov uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní,
- 15. júla 2020 - boli vypočutí svedkovia I. T. Y. a N. S. a prehraté obrazovo-zvukové záznamy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní za prítomnosti oboch týchto svedkov, resp. svedkyne I. Y.,
- 25. augusta 2020 - boli prehraté obrazovo-zvukové záznamy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní za prítomnosti svedkov I. T. Y. a N. S., prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní a po záverečných rečiach prokurátora a obhajcov (konalo sa v neprítomnosti obžalovaných) bolo prvostupňovým súdom o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd po posúdení prejednávanej veci uvádza k jednotlivým výrokom napadnutého rozsudku prvostupňového súdu tieto skutočnosti.

I. K výroku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných zo spáchania trestnej činnosti

Odvolací súd má v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu za to, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutkov obžalovanými, ktorých konanie zároveň naplnia všetky znaky trestného činu uvedeného v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu. Z vykonaných dôkazov je podľa odvolacieho súdu bezpochyby preukázané, že v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa obžalovaní úmyselnou formou zavinenia dopustili tam uvedeného konania, ktorého podstatou je to, že

1. obžalovaný D. B. ako splnomocnenec obchodnej spoločnosti U. P. D. G. a obžalovaná I. F. B. ako prokuristka tejto obchodnej spoločnosti po predchádzajúcej dohode s U. B. ako obchodným zástupcom tejto obchodnej spoločnosti, U. B. vediac o tom, že P. schválil žiadosť spoločnosti F. U., J. P. o nenávratný finančný príspevok, 19. apríla 2017 žiadal od I. T. Y., výkonnej riaditeľky a predsedníčky predstavenstva F. U., J. P. úplatok vo výške 19.812,60 eur bez DPH (23.775,12 eur s DPH) za to, že svojimi vplyvmi zabezpečili schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok, pričom tento úplatok požadovali vyplatiť prostredníctvom zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 s určenou odmenou vo výške 19.812,60 eur bez DPH (23.775,12 eur s DPH), predmetom ktorej zmluvy bol záväzok spoločnosti U. P. D. G. vyvíjať všetku nevyhnutnú odbornú činnosť v prospech spoločnosti F. U., J. P. pre schválenie dotknutého projektu a následne po schválení žiadosti spoločnosti F. U., J. P. o nenávratný finančný príspevok vo výške maximálne 165.105 eur, tento úplatok žiadal od I. T. Y. aj 12. mája 2017, keď ho požadovali vyplatiť prostredníctvom antedatovaných zmlúv - zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 14.812,60 eur bez DPH (17.775,12 eur s DPH) a zmluvy o dielo označenej ako č. /XXXX z 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 5.000 eur bez DPH (6.000 eur s DPH), celkovo vo výške 19.812,60 eur bez DPH (23.775,12 eur s DPH),

predstierajúcich poskytnutie plnenia zo strany spoločnosti U. P.. D.. G.. pre spoločnosť F. U., J.. P., 2. obchodná spoločnosť U. P.. D.. G.. konajúca prostredníctvom obchodného zástupcu U. B., na základe predchádzajúcej dohody s D. B. ako splnomocnencom tejto obchodnej spoločnosti a I.. F. B. ako jej prokuristkou v priestoroch spoločnosti F. U., J.. P. vďaka tomu, že P. schválila žiadosť spoločnosti o nenávratný finančný príspevok, 19. apríla 2017 žiadala od I.. T. Y., výkonnej riaditeľky a predsedníčky predstavenstva spoločnosti F. U., J.. P. úplatok vo výške 19.812,60 eur bez DPH (23.775,12 eur s DPH) za to, že svojím vplyvom zabezpečila schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok, pričom tento úplatok požadovala vyplatiť prostredníctvom zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 s určenou odmenou vo výške 19.812,60 eur bez DPH (23.775,12 eur s DPH), predmetom ktorej zmluvy bol záväzok spoločnosti U. P.. D.. G.. vyvíjať všetku nevyhnutnú odbornú činnosť v prospech spoločnosti F. U., J.. P. pre schválenie daného projektu, následne po tom, čo P. rozhodnutím z 24. apríla 2017 schválila žiadosť spoločnosti F. U., J.. P. o nenávratný finančný príspevok s výškou nenávratného finančného príspevku maximálne 165.105 eur, tento úplatok žiadala od I.. T. Y. aj 12. mája 2017, keď ho požadovala vyplatiť prostredníctvom antedatovaných zmlúv - zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 14.812,60 eur bez DPH (17.775,12 eur s DPH) a zmluvy o dielo označenej ako č. /XXXX z 19. apríla 2017 s určenou finančnou odmenou vo výške 5.000 eur bez DPH (6.000 eur s DPH), celkovo vo výške 19.812,60 eur bez DPH (23.775,12 eur s DPH), predstierajúcich poskytnutie plnenia zo strany spoločnosti U. P.. D.. G.. pre spoločnosť F. U., J.. P..

Odvolací súd po posúdení veci zistil, že prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočne určito rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku a na logické a presvedčivé dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil a na ktoré poukazuje, pričom vzhľadom k uplatneným odvolacím námietkam obžalovaných z nich odvolací súd zdôrazňuje a dopĺňa, resp. modifikuje ich skutočnosťami ďalej uvedenými v tomto rozsudku.

Správne prvostupňový súd uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, že konanie obžalovaných v prípade D. B. a I.. F. B. posúdil ako spáchanie prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. (spoločným konaním obžalovaných D. B., I.. F. B. a U. B.) a v prípade obžalovaného U. P.. D.. G.. ako prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 91/2016 Z. z., keďže za túto obchodnú spoločnosť konala osoba, ktorá je oprávnená zastupovať právnickú osobu alebo za ňu rozhodovať (v danom prípade obchodný zástupca U. B., splnomocnenec D. B. a prokuristka I.. F. B.) a trestný čin bol spáchaný v jej prospech, v jej mene a v rámci jej činnosti.

Právna kvalifikácia konania, resp. skutku obžalovaných ako nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase skutku vyplýva z tej skutočnosti, že v prípade ak páchatel žiadal alebo prijal úplatok za to, že bude pôsobiť alebo pôsobil na osobu, ktorá vec všeobecného záujmu obstaráva a koná tak bez súčinnosti tejto osoby, podľa ustálenej súdnej praxe ide o skutkovú podstatu trestného činu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. V prípade, že by bolo preukázané, že páchatel konal v súčinnosti s osobou, ktorá vec všeobecného záujmu obstaráva, tak by mal byť skutok právne posúdený ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. spáchaný niektorou z foriem účastníctva podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. (podľa § 128 ods. 8 Tr. zák. účastníkom na trestnom čine môže byť aj osoba, ktorá nemá Trestným zákonom požadovanú vlastnosť, spôsobilosť alebo postavenie na spáchanie trestného činu, ktorá sa podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. požaduje) - k tomu primerane R 32/1987 a R 16/1988.

V danom prípade nebolo zistené a preukázané, že by obžalovaní skutočne konali v súčinnosti s nejakou konkrétnou osobou, ktorá vec všeobecného záujmu obstaráva (teda s osobou zo P., ktorá mala

rozhodovaciu právomoc ohľadom schvaľovania žiadosti o nenávratný finančný príspevok), v opačnom prípade pri takom zistení by konanie obžalovaných muselo byť právne posúdené prísnejšie ako účastníctvo na zločine prijímania úplatku podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. k § 329 ods. 1 Tr. zák. a správne postupoval prvostupňový súd, ak v tomto ohľade vyhodnotil zistený skutkový stav z pohľadu jeho právneho posúdenia pre obžalovaných najpriaznivejšie. Pokiaľ však prvostupňový súd uvádzal v napadnutom rozsudku, že zo zabezpečených dôkazov vyplýva, že zo strany obžalovaných aj došlo k uskutočneniu vplyvu na bližšie nestotožnené osoby, ktoré sa mali podieľať na procese rozhodovania o schválení žiadosti spoločnosti F. U., J.. P. o nenávratný finančný príspevok, tak išlo o záver z vykonaných dôkazných prostriedkov nepreukázaný (v opačnom prípade by právna kvalifikácia konania obžalovaných musela byť iná a prísnejšia). Z vykonaných dôkazov však podľa odvolacieho súdu možno bezpochyby urobiť iba ten záver, že obžalovaní prostredníctvom predmetných zmlúv žiadali finančné prostriedky, ktoré boli úplatkom, čo zdôvodňovali tým, že svojim vplyvom pôsobili na výkon právomoci takej osoby (uvedené vyplýva z vyjadrení obžalovaného U. B. ohľadom toho, že v navrhovanej zmluve o spolupráci nie je ani náznak korupcie, ďalej ohľadom know-how, ktorý sa robí za kulisami, resp. o biznise na tenkom ľade).

V prípade obžalovaného U. P. D.. G.. odvolací súd uvádza, že boli splnené všetky zákonné podmienky ohľadom trestnej zodpovednosti tejto právnickej osoby podľa zákona č. 91/2016 Z. z. Skutok bol spáchaný po nadobudnutí účinnosti zákona č. 91/2016 Z. z. (t. j. po 1. júli 2016, § 36 tohto zákona), trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 Tr. zák. je zaradený medzi trestnými činmi, ohľadom ktorých sa vyvodzuje trestná zodpovednosť voči právnickej osobe (§ 3 tohto zákona), trestný čin bol spáchaný v prospech právnickej osoby, v jej mene a v rámci jej činnosti osobou, ktorá je oprávnená zastupovať právnickú osobu, resp. za ňu rozhodovať (§ 4 ods. 1 písm. c/ tohto zákona), skutok bol spáchaný na území Slovenskej republiky (§ 2 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) a nejde o prípad vylúčenia trestnej zodpovednosti právnickej osoby podľa § 5 ods. 1 tohto zákona.

Skutočnosť, že prostredníctvom zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 na sumu 23.775,12 eur predloženej I.. Y. 19. apríla 2017 a antedatovaných zmlúv o spolupráci z 19. apríla 2017 na sumu 17.775,12 eur a zmluvy o dielo č.: /XXXX z 19. apríla 2017 na sumu 6 tis. eur zaslaných I.. Y. 12. mája 2017, išlo o žiadanie úplatku, ktorý mal byť formálne zakrytý a zlegalizovaný uzavretím uvedených zmlúv medzi spoločnosťami U. P. D.. G.. a F. U., J.. P., vyplýva z týchto skutočností:

- z výpovede svedkyne I.. Y. vyplýva, že obžalovaný U. B. jej nevedel rozumne vysvetliť predmet návrhu zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 ani odmenu, ktorú mala F. U., J.. P. podľa zmluvy zaplatiť s tým, že sa vyjadril, že to pripravoval právnik, ktorý sa v tom vyzná a nie je tam ani náznak korupcie,

- zmluva o spolupráci z 19. apríla 2017 bola na sumu 19.812,60 eur + DPH, čo je presne 12 % sumy schváleného nenávratného finančného príspevku (165.105 eur), napriek tomu, že predošlé zmluvy uzavreté medzi spoločnosťami U. P. D.. G.. a F. U., J.. P. boli uzatvorené na sumy zaokrúhlené na tisícky eur, t. j. zmluva o dielo č.: 07/2016 z 5. apríla 2016 na 5 tis. eur bez DPH, zmluva o dielo č.: XX/XXXX z 5. apríla 2016 na 3 tis. eur bez DPH a zmluva o dielo č.: XX/XXXX z 21. septembra 2016 na 3 tis. eur bez DPH,

- druhé návrhy zmlúv (zmluva o spolupráci a zmluva o dielo č.: /XXXX) boli spoločnosti F. U. predložené 12. mája 2017 ako antedatované z 19. apríla 2017, hoci na to nemal byť žiadny dôvod, pokiaľ ako uvádzali obžalovaní v odvolaniach, nemalo ísť o žiadnu predstieranú činnosť, ale o legálnu činnosť v súlade s právnym poriadkom,

- na základe skôr uzatvorených troch zmlúv o dielo č.: XX/XXXX, č.: XX/XXXX a č.: XX/XXXX medzi spoločnosťami U. P. D.. G.. a F. U., J.. P., ktoré obsahovali konkrétne určitým spôsobom vymedzený predmet zmlúv týkajúci sa konkrétnych činností, ktoré mali byť vykonané v procese žiadaného nenávratného finančného príspevku, mala F. U., J.. P. vyplatiť spolu 11 tis. eur bez DPH, zatiaľ čo podľa návrhu zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017, ktorá mala predmet zmluvy vyjadrený všeobecne a neurčito slovami, že U. P. D.. G. mal „vyvíjať všetku nevyhnutnú odbornú činnosť“, mala vyplatiť sumu 19.812,60 eur bez DPH, t. j. sumu o cca 4/5 vyššiu,

- samotný obžalovaný U. B. sa pri rokovaní so svedkyňou I.. Y. vyjadroval ohľadom uvedených návrhov zmlúv, že ide o ich know-how a nadobudla pocit, že tam majú vybudované vzťahy a vedia

rozhodnutia ovplyvňovať, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že U. B. mal svedkyňu už 19. apríla 2017 uviesť, že ich žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku bude schválená (rozhodnutie P. o schválení tejto žiadosti je pritom z 24. apríla 2017) a svedkyňa I.. Y. uviedla, že podľa nej tá suma v návrhu zmluve o spolupráci mala byť úplatkom alebo províziou pre niekoho, kto mal byť využitý na schválenie ich žiadosti o nenávratný finančný príspevok,

- z obrazovo-zvukového záznamu zo 17. mája 2017 ohľadom stretnutia obžalovaného U. B. a svedkyne I.. T. Y. vyplýva, že U. B. sa k namietaniu nejasného predmetu zmluvy o spolupráci vyjadril, že to nie je len o kvalite projektu, ale musí tam byť aj odborná činnosť, know-how, ktorý sa robí za kulisami,

- z obrazovo-zvukového záznamu z 30. mája 2017 ohľadom stretnutia obžalovaného U. B. a svedkov I.. T. Y. a N. S. vyplýva, že U. B. sa vyjadril, že zmluvu o spolupráci nechcel predložiť spoločnosti F. U., J.. P. pokiaľ nevedeli dopredu presnú sumu, aká bude schválená na základe žiadosti o NFP a že ide o biznis na tenkom ľade a sú to činnosti, ktoré sa dejú za kulisou a ktoré sa nedajú dať do zmluvy,

- z obrazovo-zvukového záznamu zo 14. júna 2017 ohľadom stretnutia obžalovaných D. B. a U. B. a svedkov I.. T. Y. a N. S. vyplýva, že obžalovaný D. B. sa ohľadom zmluvy o spolupráci vyjadril, že majú veľa obchodných partnerov, s ktorými fungujú nie na zmluvnom základe, ale na ústnych dohodách a vzájomnej dôvere a že nikdy sa im nestalo to, čo v prípade F. U., J.. P.,

- svedok N. S. k návrhu zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 uviedol, že išlo o prostriedok korupcie, čo usúdil z toho, že dodatočne prišiel (obžalovaný B.) s vyhrážkou, že keď niečo navyše nezaplatí, dohodnuté finančné prostriedky nebudú vyplatené a že to vie zabezpečiť u toho orgánu (v tomto ohľade nie je podstatné, že podľa vyjadrenia svedka obžalovaný B. v rámci komunikácie nepoužil výraz „úplatok“),

- svedkyňa J. U. uviedla, že jej bývalý priateľ U. B. povedal ohľadom toho, že F. U., J.. P. chcela odstúpiť od podpísania nejakej zmluvy, že bude musieť zaplatiť zo svojich prostriedkov 5 tis. eur, pretože toľko ich to už stálo,

- podľa telefonického rozhovoru zo 17. mája 2017 medzi J. U. a U. B. sa B. vyjadril, že keď sa F. U., J.. P.. rozhodne nepodpísať zmluvu o spolupráci, tak celá vec padne a nikto z toho nebude nič mať.

Odvolací súd uvedené skutočnosti vyhodnotil so záverom zhodným ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, teda že formálne síce uvedené návrhy zmlúv vykazovali znaky, že by malo ísť o obchodné zmluvy medzi dvoma obchodnými spoločnosťami, ale v skutočnosti išlo iba o simulované právne úkony, ktorých účelom malo byť zlegalizovanie finančných prostriedkov, ktoré boli žiadané ako úplatok ohľadom toho, že bola schválená žiadosť F. U., J.. s. o poskytnutie nenávratného finančného príspevku.

Pokiaľ obžalovaní D. B. a I.. F. B. uvádzali, že komunikácia medzi spoločnosťami U. P.. D.. G.. a F. U., J.. P. ohľadom návrhu zmluvy o spolupráci prebiehala prostredníctvom U. B. a I.. T. Y. a oni sa osobne v tomto ohľade neangažovali, tak treba uviesť, že v prípade spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. nie je nutné, aby sa každý zo spolupáchateľov zúčastnil na spáchaní trestného činu rovnakou mierou, postačuje aj čiastočné prispenie na jeho spáchanie, ale podstatné je, aby došlo k spáchaniu trestného činu spoločným konaním s úmyslom k tomu smerujúcim. O spoločné konanie ide aj vtedy, ak každý zo spolupáchateľov svojím konaním uskutočnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená súhrnom týchto konaní, resp. ak konanie každého zo spolupáchateľov je aspoň určitým článkom spoločného konania, pričom jednotlivé články smerujú k priamemu vykonaniu trestného činu a vo svojom súhrne tvoria jeho skutkovú podstatu a pôsobia súčasne.

V tomto konkrétnom prípade je pravdou, že samotné dohadovanie podmienok so spoločnosťou F. U., J.. P. ohľadom zmlúv uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku vykonával osobne obžalovaný U. B., ale to, že sa na celom procese zúčastnili aj obžalovaní D. B. a I.. F. B. vyplýva z toho, že I.. F. B. dotknutý prvý návrh zmluvy o spolupráci podpisovala za U. P.. D.. G.. a z výpovede obžalovaného U. B. vyplýva, že sumu odmeny uvedenej v návrhu dotknutých zmlúv určovali spoločne s D. B. a I.. F. B. a tiež, že ohľadom predmetných zmlúv komunikoval telefonicky s D. B., z výpovede obžalovanej I.. F. B. a obžalovaného U. B. vyplýva, že ona vyhotovila návrhy zmlúv druhých v poradí (predložených 12. mája 2017) a zaangažovanosť obžalovaného D. B. na skutku vyplýva aj z jeho vyjadrení na stretnutí

14. júna 2017, kedy uviedol, že oni ako spoločnosť mali veľa obchodných partnerov, s ktorými bol vzťah založený výlučne na ústnych dohodách a vzájomnej dôvere a nikdy sa im nestalo to, čo urobila F. U., J.. P., že dodatočne nepodpísala ďalšie zmluvy o spolupráci, resp. že taká požiadavka bola už skôr komunikovaná, ako aj z jeho telefonického hovoru s obžalovaným U. B. z 18. mája 2017, kde mu obžalovaný D. B. oznámil, že I.. Y. písala T.. L., že jej napriek urgovaniu nedokladajú veci, hoci uhradili zmluvu o dielo, na čo sa D. B. vyjadril, že I.. Y. je taká sprostá, že jej to stále nedopína.

Pokiaľ obžalovaní poukazovali, že podľa navrhnutých zmlúv o spolupráci nešlo o žiadnu predstieranú činnosť zo strany spoločnosti U. P.. D.. G.. a išlo o činnosť v súlade s právnym poriadkom a bolo poukázané na článok zmluvy ohľadom splatnosti odmeny v dvoch častiach v závislosti od doručenia rozhodnutia o schválení NFP a od podpisu zmluvy o poskytnutí NFP, tak odvolací súd uvádza, že práve skutočnosť, že druhýkrát boli návrhy zmluvy o spolupráci a zmluvy o dielo č.: /XXXX z 19. apríla 2017 predložené ako antedatované až 12. mája 2017 v čase, keď bolo rozhodnutie SIEA o schválení žiadosti o poskytnutie NFP z 24. apríla 2017 už spoločnosti F. U., J.. P. niekoľko dní doručené (od 28. apríla 2017), poukazuje na irelevantnosť tejto argumentácie ohľadom splatnosti odmeny. Z výpovede svedkov I.. Y. a S. vyplýva, že žiadna ďalšia činnosť ohľadom nenávratného finančného príspevku, ktorá by mala byť pokrytá navrhnutou zmluvou o spolupráci a zmluvou o dielo, nebola predtým komunikovaná ani ústne dohodnutá, čo vyplýva nielen z výpovedí týchto svedkov na hlavnom pojednávaní (svedok S. chápal návrh zmluvy o spolupráci ako doplatok, ktorý mal byť zaplatený, aby už schválený NFP bol vyplatený), ale takto sa vyjadrila I.. Y. aj podľa obrazovo-zvukového záznamu zo 14. júna 2017 pri stretnutí obžalovaných D. B. a U. B. a svedkov I.. T. Y. a N. S.. Zároveň treba poukázať, že, hoci obžalovaný U. B. mal komunikovať za U. P.. D.. G.. všetky odborné veci s I.. Y., tak v prípade návrhu zmluvy o spolupráci jej nevedel reálne vysvetliť, čo je predmetom odbornej činnosti, ktorú mala spoločnosť U. P.. D.. G.. vykonávať a čo malo tvoriť odmenu pre túto spoločnosť. Pokiaľ sa poukazuje na vyjadrenie svedkyne I.. Y., že po rozhodnutí SIEA o schválení žiadosti o poskytnutie NFP bolo treba doplniť cca 10 príloh za účelom uzavretia zmluvy o poskytnutí NFP, tak svedkyňa zároveň uviedla, že to urobila sama s tým, že k harmonogramu verejného obstarávania jej pár bodov napísala obžalovaná I.. Kontová a v tejto súvislosti treba uviesť, že činnosti ohľadom verejného obstarávania boli predmetom zmluvy o dielo č.: XX/XXXX.

Pokiaľ obžalovaní poukazujú v odvolaní na výpoveď obžalovaného U. B., že mal daný návrh zmluvy predložiť skôr a že zavádzal spoločnosť U. P.. D.. G., tak odvolací súd poukazuje jednak na to, že samotný návrh zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 podpisovala obžalovaná I.. B., ktorá bola aj prokuristkou spoločnosti, takže táto aj z titulu svojej funkcie, ako aj obžalovaný D. B., ktorý sa reálne podieľal na činnosti spoločnosti U. P.. D.. G.. pre F. U., J.. P. (z výpovede I.. Y. vyplýva, že rokovala s ním v prípadoch týkajúcich sa zmluvy o dielo č.: X/XXXX a tiež ohľadom verejného obstarávania na základe zmluvy o dielo č.: XX/XXXX) museli mať reálny prehľad o stave konania a činnosti v predmetnej veci, čo vyplýva aj z vyjadrenia obžalovaného B., že odmenu ohľadom zmluvy o spolupráci určovali spoločne obžalovaní B., B. a I.. B., jednak treba poukázať, že v rozpore s tým samotný obžalovaný B. vo v inej časti výpovede uviedol, že dané finančné prostriedky nežiadal od F. U., J.. P. vopred, lebo tie úkony sú vykonávané až po schválení žiadosti o poskytnutie NFP (teda z uvedeného vyplýva, že nebol dôvod predkladať skôr ani samotnú zmluvu o spolupráci, na základe ktorej mali byť vyplácané dotknuté finančné prostriedky).

Pokiaľ obžalovaní namietali vyjadrenie v napadnutom rozsudku, že mali spoločnosti F. U., J.. P. sťažovať prístup k procesu verejného obstarávania odopieraním poskytnutia informácií, resp. ich poskytovaním nie bezodkladne a v obmedzenom rozsahu s tým, že nemali zmluvnú ani zákonnú povinnosť poskytovať také informácie a išlo by o nadprácu, tak odvolací súd uvádza, že predmetom zmluvy o dielo č.: XX/XXXX uzatvorenej medzi F. U., J.. P. ako objednávateľom a U. P.. D.. G. ako zhotoviteľom boli práve činnosti ohľadom verejného obstarávania, pričom navrhovaná zmluva o spolupráci sa verejného obstarávania ako takého netýkala.

Treba prisvedčiť odvolacej námietke ohľadom toho, že svedkyňa I.. Y. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní výslovne neuviedla, že obžalovaný B. jej mal oznámiť, že „finančné prostriedky uvedené v

návrhu zmluvy ako odmena už boli použité na to, aby bol projekt schválený" a že „k schváleniu projektu došlo aj preto, že boli využité jeho kontakty a kontakty spoločnosti U. P.. D.. G." a uvedenú skutočnosť si odvolací súd overil z vyžiadanej nahrávky z dotknutej časti hlavného pojednávania. V tomto ohľade nie je určujúce, že podľa zápisnice o jej výsluchu z 28. júna 2017 to svedkyňa I.. Y. mala uviesť v prípravnom konaní, keďže na hlavnom pojednávaní nebola svedkyňi táto časť jej výpovede z prípravného konania predložená na účelom prípadného odstránenia rozporu (v tomto ohľade nie je určujúce, že išlo o výpoveď vykonanú pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, pokiaľ bola vykonaná po začatí trestného stíhania a v súlade so zákonom), a teda sa nestala súčasťou vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Skutočnosť, že na túto časť výpovede svedkyne I.. Y. z prípravného konania nemožno prihliadať a bolo v rozpore s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por., pokiaľ ju uvádzal prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, však podľa odvolacieho súdu nič nemení na správnych skutkových a právnych záveroch prvostupňového súdu ohľadom výroku o vine v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ obžalovaní namietali, že nie je zachovaná totožnosť skutku s uznesením o vznesení obvinenia, tak odvolací súd sa s tým nestotožnil a v prípade oboch uznesení o vznesení obvinenia z 22. augusta 2017 (B., B. a I. B.) a 23. augusta 2017 (U. P.. D.. G.) sa výslovne v nich uvádza, že ku skutku malo dôjsť 19. apríla 2017 v budove spoločnosti F. U., J.. P. na adrese A. Y. L. X, M. S. s tým, že úplatok vo výške 23.775,12 eur mal byť žiadaný vyplatiť prostredníctvom antedatovaných zmlúv medzi U. P.. D.. G. a F. U., J.. P. - zmluvy o spolupráci uzatvorenej podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka na sumu 17.775,12 eur s DPH a zmluvy o dielo č. /XXXX na sumu 6 tis. eur s DPH, celkovo 23.775,12 eur predstierajúcich poskytnutie plnenia zo spoločnosti U. P.. D.. G. pre spoločnosť F. U., J.. P.. Tá skutočnosť, že v ďalšom konaní na základe vykonaného dokazovania boli spresnené zistené skutkové okolnosti a že najprv 19. apríla 2017 mala byť predložená zmluva o spolupráci na sumu 23.775,12 eur s DPH a uvedené dve návrhy zmlúv mali byť predložené 12. mája 2017, nie je dôvodom nezachovania totožnosti skutku, keďže k doplneniu, resp. zmene skutkovej vety došlo pri zachovaní totožnosti konania ako takého, ktorým bolo žiadanie úplatku v celkovej sume 23.775,15 eur s predstieraním poskytnutia plnenia zo strany spoločnosti U. P.. D.. G. pre spoločnosť F. U., J.. P..

V doplnení odvolania v rozpore s podaným odvolaním a s podstatou ich dovtedajších vyjadrení obžalovaní argumentujú, že dôvodom na novú odmenu podľa navrhovanej zmluvy o spolupráci z 19. apríla 2017 a antedatovaných návrhoch zmlúv predložených 12. mája 2017 malo byť trojnásobné vypracovanie projektu, širšieho uplatnenia know-how a zvýšených nákladov spoločnosti U. P.. D.. G., pričom uvedené je aj v rozpore so samotným obsahom uvedených návrhov zmlúv, pričom z výpovedí obžalovaných ani svedkov I.. Y. a S. nevyplýva, že by to mal niekto zo spoločnosti U. P.. D.. G. uvádzať ako dôvod a pokiaľ by tomu tak aj bolo, je zrejmé, že uvedené by sa reálne malo uskutočniť predovšetkým spôsobom dodatku k pôvodným uzatvoreným zmluvám o dielo, resp. v prípade novej zmluvy by mala mať táto príslušným spôsobom vymedzený jej predmet.

Pokiaľ obžalovaní namietali v odvolaní vyjadrenie prvostupňového súdu ohľadom bodu 7.4 žiadosti o nenávratný finančný príspevok, tak odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd uviedol iba skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru, že uvedené ustanovenie sa nevzťahovalo na dotknuté návrhy zmluvy o spolupráci, resp. antedatované návrhy zmluvy o spolupráci a zmluvy o dielo.

Pokiaľ bolo obžalovanými poukazované, že spôsob ukončenia zmluvy o poskytnutí NFP si zavinila samotná spoločnosť F. U., J.. P. s poukazom na konkrétne ustanovenia zmluvy o poskytnutí NFP, resp. žiadosti o poskytnutie NFP, tak uvedené nie je určujúce z pohľadu podstaty prejednávanej veci.

II. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré

musí súd prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnúť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a v prípade spolupáchatel'stva aj na to, akou mierou konanie každého zo spolupáchatel'ov prispelo k spáchaniu trestného činu, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 až 5 Tr. zák.).

V prípade právnickej osoby podľa § 11 ods. 1, ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada na povahu a závažnosť trestného činu, na pomery právnickej osoby vrátane jej doterajšej činnosti a na jej majetkové pomery, pričom prihliadne aj na to, či právnická osoba vykonáva činnosť vo verejnom záujme, ktorá má strategický význam pre národné hospodárstvo, obranu alebo bezpečnosť. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada tiež na

- a) to, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv trestu na zamestnancov právnickej osoby,
- b) právom chránené záujmy poškodených a veriteľov právnickej osoby, ktorých pohľadávky voči právnickej osobe vznikli v dobrej viere a nemajú pôvod v trestnej činnosti alebo nesúvisia s trestným činom spáchaným právnickou osobou,
- c) pôsobenie právnickej osoby po spáchaní trestného činu, najmä na jej účinnú snahu odstrániť škodlivé následky trestného činu alebo dobrovoľne nahradiť spôsobenú škodu,
- d) očakávaný dôsledok výkonu trestu pre ďalšiu činnosť právnickej osoby,
- e) pomer, v akom na právnickú osobu prešli výhody z trestného činu spáchaného v spolupáchatel'stve.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 336 ods. 1 Tr. zák. je až na tri roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

Prvostupňový súd zistil ohľadom obžalovaného D. B., že doteraz ide o osobu súdom netrestanú a netrestanú priestupkovo a pre správny delikt (priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život) a ohľadom obžalovanej I. F. B., že ide o osobu doteraz jedenkrát súdne trestanú (odsúdenie z roku 2012), pričom sa ňu v súčasnosti hľadá, akoby nebola odsúdená a je netrestaná priestupkovo a pre správny delikt.

Odvolačný súd doplnením dokazovania zistil, že podľa odpisu registra trestov obchodná spoločnosť U. P. D.. G.. nemá doposiaľ žiadny záznam.

Z pohľadu okolností prípadu treba zdôrazniť, že išlo o žiadanie úplatku v sume vyše 23,7 tis. eur za to, že obžalovaní svojim vplyvom zabezpečili schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok.

Prvostupňový súd uložil

- obžalovaným D. B. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a I. F. B. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. podmienený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so skúšobnou dobou osemnásť mesiacov (s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší

život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný) a peňažný trest vo výmere dvetisíc eur (podľa § 56 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331.930 eur páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech) a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu náhradný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace,
- obžalovanému U. P.. D.. G.. podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. (súd môže uložiť právnickej osobe peňažný trest od 1.500 eur do 1.600.000 eur) peňažný trest päťtisíc eur a s použitím § 20 zákona č. 91/2016 Z. z. trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v časti týkajúcej sa odsúdenej právnickej osoby v Obchodnom vestníku po dobu šesť mesiacov a v celoštátnom denníku zameranom na ekonomiku a podnikanie po dobu jeden mesiac.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku podrobne uviedol, na ktoré skutočnosti prihlíadal pri ukladaní trestu obžalovaným a odvolací súd na tieto skutočnosti odkazuje bez potreby ich opakovania v tomto rozhodnutí.

Odvolací súd uvádza, že aj trest, čo sa týka jeho druhu a výmery, bol prvostupňovým súdom uložený v prípade obžalovaných D. B. a I.. F. B. v súlade so zákonom a odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by v ich prípade poukazovali na neprimeranosť uloženého trestu, resp. že by jeho uložením došlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona. Uvedené sa rovnako vzťahuje na uložený peňažný trest vo výmere päťtisíc eur obžalovanej právnickej osobe U. P.. D.. G..

Iná situácia však bola zistená v prípade obžalovanej právnickej osoby U. P.. D.. G.. ohľadom uloženia trestu zverejnenia odsudzujúceho rozsudku, k čomu odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 91/2016 Z. z. súd môže uložiť trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku alebo jeho časti, ak je potrebné oboznámiť verejnosť s odsudzujúcim rozsudkom, najmä vzhľadom na okolnosti alebo závažnosť trestného činu, alebo ak to vyžaduje záujem na ochrane bezpečnosti alebo zdravia ľudí, zvierat alebo majetku. Odsudzujúci rozsudok sa zverejňuje v Obchodnom vestníku; súd môže súčasne určiť jednu alebo viaceré prevádzky alebo organizačné zložky právnickej osoby, v ktorých má byť rozsudok zverejnený. Súd súčasne určí rozsah a spôsob zverejnenia odsudzujúceho rozsudku a lehotu, v ktorej má byť rozsudok zverejnený.

Z uvedeného je zrejmé, že zákon umožňuje pri treste zverejnenia odsudzujúceho rozsudku tento zverejniť iba dvoma spôsobmi - v Obchodnom vestníku a popri tom aj v prevádzke alebo organizačnej zložke danej právnickej osoby. Zákon č. 91/2016 Z. z. však neupravuje spôsob zverejnenia odsudzujúceho rozsudku uvedený v napadnutom rozsudku ohľadom jeho uverejnenia v celoštátnom denníku zameranom na ekonomiku a podnikanie. Keďže štátny orgán môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR), nebolo s tým súladné, ak prvostupňový súd obsahovo vymedzil niektorý z uložených druhov trestu v rozpore s dotknutým ustanovením zákona.

Pokiaľ teda prvostupňový súd rozhodol o obsahu uloženého trestu zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v rozpore s dotknutým ustanovením zákona, zakladalo to dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., keďže pri ukladaní trestu došlo k porušeniu zákona č. 91/2016 Z. z. (v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. síce Trestný poriadok ustanovuje ako dôvod zrušenia napadnutého rozsudku porušenie ustanovenia Trestného zákona, týmto však v prípade právnickej osoby treba rozumieť aj porušenie osobitného zákona č. 91/2016 Z. z., keďže podľa § 1 ods. 1, ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. tento zákon upravuje základy trestnej zodpovednosti právnických osôb, druhy trestov a ich ukladanie a na trestnú zodpovednosť právnickej osoby a tresty a ochranné opatrenia ukladané právnickej osobe sa vzťahuje Trestný zákon, ak zákon č. 91/2016 Z. z. neustanovuje inak).

Odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku v tejto časti rozhodol o treste pre obžalovaného U. P.. D.. G.. tým spôsobom, že popri v súlade so zákonom uloženom peňažnom treste päťtisíc eur (podľa §

336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 15 zákona č. 91/2016 Z. z., keďže ostatné ustanovenia v napadnutom rozsudku boli uvádzané nadbytočne), uložil aj podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 20 ods. 1 zákona č. 91/2016 Z. z. trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v časti týkajúcej sa obžalovanej právnickej osoby U. P. D. G. v Obchodnom vestníku v dvoch po sebe nasledujúcich číslach v lehote do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade nejde o rozhodnutie v neprospech obžalovaného, keďže Obchodný vestník vychádza aj opakovane v priebehu jedného týždňa a uverejňovanie odsudzujúceho rozsudku po dobu šiestich mesiacov v napadnutom rozsudku sa javilo ako neúčelné a nadbytočné (účelom zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v Obchodnom vestníku je v danom prípade jeho sprístupnenie tretím osobám) a postačovalo zverejnenie odsúdenia v dvoch po sebe nasledujúcich číslach s určením lehoty zverejnenia rozsudku (ako to ustanovuje § 20 ods. 1 zákona č. 91/2016 Z. z.).

Pri takto uloženom treste obžalovanému U. P. D. G. týmto rozhodnutím odvolací súd uvádza, že tresty uložené všetkých trom obžalovaným sú v súlade so zákonom a ide o tresty spravodlivé a primerané závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobám obžalovaných a v celom rozsahu zodpovedajú účelu trestu. Napokon odvolací súd v tomto smere k uloženým trestom uvádza, že obžalovaní v písomne podaných odvolaniach okrem napadnutia výroku o treste vo všeobecnosti, k nemu neuplatnili žiadne konkrétne odvolacie námietky, k čomu došlo iba v prípade obžalovaného U. P. D. G., a to až na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu ohľadom trestu zverejnenia odsudzujúceho rozsudku a v tomto ohľade bolo aj odvolaniu tohto obžalovaného v tejto časti vyhovené.

K relevantným odvolacím námietkam sa odvolací súd vyjadril už vyššie a tieto neboli takého charakteru a významu, že by viedli k inému spôsobu rozhodnutia odvolacieho súdu. Ostatné odvolacie námietky boli z pohľadu argumentov uvedených v napadnutom rozsudku a v tomto rozhodnutí vyhodnotené za irelevantné a nie je potrebné sa k nim bližšie vyjadrovať.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že na základe odvolania obžalovaného U. P. D. G. po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste ohľadom obžalovaného U. P. D. G., sám odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom o uloženom treste tomuto obžalovanému, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku a doplnenom dôkazom vykonaným pred odvolacím súdom (bod I. rozsudku) a zároveň boli podľa § 319 Tr. por. zamietnuté ako nedôvodné odvolania obžalovaných D. B. a I. F. B. (bod II. rozsudku).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.